

[Kirkeministeren]

Om vurderingsfasen kan jeg sige, at den naturligvis er vigtig. Vi har skrevet i bemærkningerne, at »efter forsøgsperiodens udløb vil det i samråd med de berørte kirkelige myndigheder blive taget op til overvejelse, om frisognsforsøgene giver anledning til forslag om generelle regelændringer.« Det vil så blive en bedømmelse fra stift til stift og fra provsti til provsti. Når de fire år er gået, vil en fornuftig kirkeminister til den tid sikkert også konferere med kirkeudvalget, som fra min side vil blive holdt orienteret i forsøgsfasen, hvis der skulle være interesse for det. Jeg synes, det er vigtigt, at vi alle sammen følger med i, hvordan dette forsøg nu bliver virkeliggjort.

Jeg er også meget enig med fru Tove Lindbo Larsen i, at det naturligvis er ønskeligt, at det bliver forskellige typer af sogne. Det er min tanke, at der, når vi nu skal vælge mellem de forhåbentlig mange ønsker, der kommer, for det første bliver ét forsøg i hvert stift. Stifterne er jo i sig selv meget forskellige. Dernæst vil det blive bedømt, hvor stor variation vi kan få mellem storbyer, provinsbyer og landsogne, mellem udviklingsområder og stagnerende sogne. Vi håber, at vi kan få hele spektret med i forsøgsordningen, men naturligvis kan vi ikke tvinge nogen til at være med i forsøget.

Fru Alice Brask havde en bemærkning om, at hun ikke mente, at man skulle kunne gøre forsøg med at bruge kirken til verdslige formål. Det er heller ikke med i lovforslaget.

Jeg kan sige vedrørende loven om kirkers brug m.m., at vi jo har et endnu uafklaret lovforslag liggende i folketinget, og hvordan det kommer til at se ud efter andenbehandlingen og efter samrådet næste onsdag, er der ingen af os der ved endnu. Jeg har ikke syntes, at man overhovedet skulle foreslå forsøg vedrørende en lov, der i øjeblikket er i støbeskeen.

Inden for de regler, man allerede har – eller inden for det, man når frem til, enten nu biskopperne skal være helt med eller kun halvvejs med eller slet ikke med – om, hvad kirken kan bruges til, er der mulighed for en masse forsøg. Man kan forsøge med forskellige former for gudstjenester. Det er der meget grøde i i øjeblikket, vil man vide, hvis man følger lidt med i det kirkelige liv.

Jeg er også meget enig med hr. Povl Brøndsted, der sagde, at menighedsrådene

som oftest siger til os, der kommer ud og taler med dem, at de har for lidt at skulle have sagt. Jeg tror, at alle, der tager ud og taler i kirkelige forsamlinger, har gjort den erfaring, at når man spiller bolden tilbage og siger: ja men hvis I har nogle gode ideer, vil vi godt høre dem og tage dem med hjem med det samme, så bliver der meget stille. Jeg forstår egentlig godt, at det er svært – også fordi man stiller spørgsmålet i en forsamling – at have et forslag parat.

Det er derfor, jeg med frisognsforsøgene vil give menighedsrådene lejlighed til i fred og ro at snakke om og få konkretiseret de ønsker, man går med i de enkelte menighedsråd. Nu får de altså muligheden, og vi er meget spændt på at høre, hvad de kunne ønske at prøve af.

Jeg vil godt gå videre til hr. Agerschou indlæg. Jeg forstår, at man har haft en meget munter stund i SFs gruppe, og det kan jeg unde alle og enhver at have en gang imellem. At det er på kirkeministeriets bekostning, synes jeg ikke gør noget, for jeg er fuld af tillid til, at de medlemmer af SF, jeg har samarbejdet med i kirkeudvalget, er gået virkelig seriøst og alvorligt og positivt ind i de andre lovforslag, vi har haft vedrørende folkekirken. Det har jeg fuld tillid til også sker denne gang.

Hr. Agerschou omtalte alle de ting, det ikke var en god idé at eksperimentere med. Må jeg godt bede om ét eneste godt forslag fra SF her og nu fra talerstolen – bare ét?

Når hr. Agerschou syntes, at der ikke var noget som helst at tage fat på her, tyder det på, at hr. Agerschou aldrig nogen sinde har hørt ordet sognemedhjælper. Derfor vil jeg meget gerne foreslå hr. Agerschou at læse den sognemedhjælperbetænkning, der kom i 1979, samt den helt nye rapport fra det pilotprojekt, der har været i gang her i København og knap nok er afsluttet. Jeg vil meget gerne have lov til personligt at sende hr. Agerschou et – også et dediceret – eksemplar, og lad os så snakke sammen igen om, hvorvidt der slet ikke kan komme noget godt ud af et frisognsforsøg, måske på sognemedhjælperområdet.

Hr. Ole Vig Jensen ville gerne allerede i dag høre lidt mere om, hvad man kunne tænke sig af forsøg. Det vil jeg gerne bruge lidt tid på at fortælle om.